

Dansk (resumé)

Ph.d. projektet, *Typehuse: Udvikling, forandringer og tilpasninger* undersøger det danske typehus som både et standardiseret kataloghus og som en beboet bolig i kontinuerlig forandring. Med afsæt i et todelt forskningsspørgsmål analyseres for det første typehusets rumlige, typologiske og morfologiske udvikling i perioden 1958-74, og for det andet hvordan disse huse efterfølgende er blevet ændret og tilpasset af deres beboere. Afhandlingen kombinerer arkivstudier, katalog- og plananalyser med kvalitative casestudier, interviews og feltarbejde i beboede typehuse. Analysen viser, at typehuset i perioden gennemgik en markant vækst og differentiering, hvor især étplans længehuset blev dominerende, og hvor planløsninger, køkkenets rolle og boligstørrelser afspejlede ændrede familieformer, sociale idealer og velfærdsstatens rammer. Samtidig dokumenterer afhandlingen, at typehusene aldrig har været statiske, men løbende er blevet omformet gennem både små og store indgreb. Forandringerne forstås som resultatet af samspil mellem beboere, materialer, teknologier og reguleringer, hvor både menneskelige og ikke-menneskelige aktører tillægges betydning for boligens udvikling over tid. Afhandlingen peger på, at typehusets arkitektoniske styrke ligger i dets foranderlighed og fleksible struktur, som muliggør gradvise tilpasninger i takt med husstandens livscyklus og hverdagspraksisser. Dermed forstås typehuset som et dynamisk og lagdelt fænomen med fortsat relevans i nutidige diskussioner om bæredygtighed, bevaring og fremtidige boligstrategier.

English (abstract)

The PhD project, *Typehouses: Development, Changes and Alterations* investigates the Danish typehouse as both a standardized catalogue house and a lived dwelling subject to continuous change. Based on a two-part research question, it examines the spatial, typological, and morphological development of the typehouse between 1958 and 1974, and analyses how these houses have subsequently been modified and adapted by their residents. The study combines archival research, analyses of catalogues and floor plans, and qualitative case studies including interviews and fieldwork in occupied houses. The findings show that the period was characterized by rapid growth and diversification, with the single-storey linear house emerging as the dominant type, while changes in layouts, kitchen design, and dwelling size reflected evolving family structures, social values, and the framework of the welfare state. At the same time, the dissertation demonstrates that typehouses have never been static; instead, they have been continuously transformed through both minor adjustments and major alterations. These transformations are understood as the outcome of interactions between residents, materials, technologies, and regulations, in which both human and non-human actors play a role in shaping the dwelling over time. The study argues that the enduring quality of the typehouse lies in its adaptability and robust structural logic, allowing it to accommodate gradual change in response to everyday practices and life cycles. The dissertation thus conceptualizes the typehouse as a dynamic and layered phenomenon with ongoing relevance to contemporary debates on sustainability, heritage, and future housing strategies.